

leveret Caution, og som altsaa ere forbundne med den gjensidige Ulempe, som jeg har nævnt. Det forekommer mig, at der ogsaa heri ligger en meget bestyrkende Grund foruden de andre, som jeg har tilladt mig at anføre, for, at det ærede Thing endeligt skulde beslutte sig til ikke at bevilge de forlangte Summer til Krigsministeriet uden i Forbindelse med; at Thinget vil udnævne en Undersøgelsescommission, som kan eftersee, om Pengene anvendes rigtigt, om de behøves, og hvorledes den hele Forvaltning nu foregaaer. Jeg gjentager, hvad jeg be- gyndte med, at det ene og alene er Penges hensynet — men det er overvefende og meget stort, — som har bragt mig til at foreslaae Thinget at gaae denne Vej.

Krigsministeren: Den ærede Ordfører for Finantscomiteen har fremsat nogle Bemærkninger til de to første Afstemningspuncter, det første, betræffende en Udgift for Krigsministeriet til at besørge Skriveri, og det andet angaaende Revisionen. Til dette sidste Punct har derhos en anden æret Rigsdagsmand knyttet adskillige Bemærkninger og tillige adskillige Anker, betræffende Krigsministeriets Regnskabsorden og Bestyrelsen af Pengevæsenet i Almindelighed m. v. Denne ærede Rigsdagsmand har navnlig doleret stærkt over, at Krigsministeren den 21de Januar 1851 har udtalt som et Slags Løfte, at han til Efteraaret vilde forelægge en ny Plan for Armeen, men jeg maa bemærke, at, da Efteraaret kom, var Krigsministeren ikke længere den samme, der var kommen en anden, og, da den samme Krigsminister atter tiltraadte Posten den 28de Januar 1852, vare Omstændighederne forandrede. Nu kan det ikke være belejligt at forelægge en ny Plan for Armeens Organisation for den danske Rigsdag, der ikke længere er competent til at tage Beslutning om et af Monarchiets vigtigste Fællesanliggender; saalænge der ikke er nogen raadgivende eller besluttende Autoritet for Landets Fællesanliggender, kan en ny Plan selyfølgeligt ikke blive forelagt. Den ærede Rigsdagsmand har i sine Bemærkninger med Hensyn til Regnskabsordenen i Landmilitairetaten dvalet ved Statsrevisorernes Antegninger ved Statsregnskaberne for 18^{50/51} og for 18^{51/52}; dertil maa jeg erindre,

at det sidste Regnskab ikke er endeligt afgjort, Statsrevisorernes definitive Bemærkninger dertil ere ikke affattede og ikke forelagte Rigsdagen, hvorimod vel Bemærkningerne til Statsregnskabet for 18^{50/51} ere sluttede og med Ministeriets Besvarelser forelagte Rigsdagen. Denne Gjensidighed foreligger imidlertid ikke her til Behandling; først naar dette er Tilfældet, vil det være Diebliffet at imødegaae saavel Statsrevisorernes yderligere Bemærkninger som de Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand maatte finde sig foranlediget til at gjøre; nu er ikke Diebliffet og ikke Stedet dertil. Den ærede Rigsdagsmand har endvidere i Forbigaaende doleret over, at Krigsministeren ikke har meddeelt Finantsudvalget nogen Udigt over Armeens Krigsmateriel, og meent, at man ikke kunde votere Penge til Krigsmateriellet, naar man ikke kjendte dets Status. Krigsministeriet har paa given Anledning tilkjendegivet Finantsudvalget, at man ikke kunde forelægge Offentligheden en detailleret Fortegnelse over Landets Forsvarsvæsen og Forsvarsmidler i en saadan Udstrækning, som Finantsudvalget synes at ønske, men at man derimod var villig til, naar Finantscomiteen vilde udvælge To, Tre eller Flere af sin Midte, at meddele disse, naar de henvendte sig til vedkommende Branche i Krigsministeriet, enhver Oplysning, der maatte ønskes, dog saaledes, at man ikke kunde samtykke i, at der toges Afskrifter af de Fortegnelser, der findes over Armeens Beholdninger, idet man troede, at det vilde være tilstrækkeligt, naar disse Herrer, paa den anførte Maade, erholdt Forklaringer og Udfigter over, hvilket Forraad Armeen er i Besiddelse af. Videre seer Ministeriet sig ikke istand til at gjøre. Et lignende Forslag har Krigsministeriet iøvrigt ogsaa gjort angaaende Armeens Revisionsvæsen, som jeg troer, at den sidste ærede Taler ikke kjender tilstrækkeligt; ønsker han en nærmere Indsigt i Armeens Revisionsvæsen, og vil han henvende sig derom til Revisionen, saa skal der blive meddeelt ham enhver forønsket Oplysning, og han vil da sikkert erfare, at den Ting er langt mindre simpel at sætte sig ind i, end han antager. Det ligger i Sagens Natur, at under Krigen maatte saa at sige hele Revisionsvæsenet hvile, og det